



รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25

**“เมื่อ AI ครองโลก มนุษย์จะอยู่อย่างไร?
: มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต”**



โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)

สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย

สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก



คำนำ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จากการจัดการประชุมวิชาการการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 “AI มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต” ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ทั้ง 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ นักวิชาการและนักวิจัย จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ใน 3 กลุ่มสาขา ดังนี้ 1) กลุ่มการศึกษา 2) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ 3) กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีบทความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewers) จากหลากหลายสถาบัน บทความละ 3 ท่าน โดยบทความวิจัยที่ผ่านการนำเสนอผลงานทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ พร้อมจัดทำบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) จำนวนทั้งสิ้น 45 บทความ

ในนามคณะผู้จัด ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาพิจารณาบทความและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผลงานมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้บริหารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ คณาจารย์ บุคลากร และนักวิจัยทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คณะผู้จัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความวิจัยจากรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ทางวิชาการและต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัย ตลอดจนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทพัฒนา

ผู้ช่วยอธิการฝ่ายมาตรฐานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัย
ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 25
วันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
รองศาสตราจารย์ ดร.ปาจริย์	ผลประเสริฐ
อาจารย์ ดร.ศุภรดา	อันขุนดา
อาจารย์ ดร.ภัทธนาวรรณ	ฉันทรัตนโยธิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัชรอง	แสงอรุณเลิศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีพร	ปานทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์	สิงห์ทองชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ	ภูเทศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย	จันทร์ประทีป
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติพร	เจาะจง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์	วุฒิสรีเสถียรกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมพงษ์	สุขเล็ก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา	หวันเหล็ม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภนารี	พิรส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกทรา	พงศ์ศักดิ์ศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	วงษ์วัฒนพงษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร	วุฒะพันธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณิรดา	เวชญาติลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม	นาคอ้าย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย	นรากรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.อลงกรณ์	เมืองไหว
อาจารย์ ดร. เคลน	บุญยานันต์



ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

อาจารย์ ดร.กานติศ	ศิริสานต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.เกสร	กอกอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.นนทชา	ชัยวิชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ พิรภัทร	สงวนศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ	สุจริตตั้งธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ พิมพ์ระวี	โรจน์รุ่งสัจย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์พนธ์	พรรณรัตน์ชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐตะวัน	ลัมประสงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารักษ์	ลือชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิสินี	ธีระธรรมสรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร	อุ้นจิตต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เนตรดาว	หลวงใหญ่	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ	พันอินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	ประเทืองบริบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์	ภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
อาจารย์ ดร.ทัตพิชา	สกุลสืบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	เกษมสินธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ ดร.บุญลอย	จันทร์ทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
รองศาสตราจารย์ ดลเดช	ตั้งตระการพงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์กรณ	รอดทรัพย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แคทรียา	อังก้องกำเนิด	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	คงลำพันธ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยา	สัมจันทร์	มหาวิทยาลัยพะเยา
อาจารย์อดิเรก	ชัยนวกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์การนำเสนอผลงาน
Oral Presentation และ Poster แบบออนไลน์
ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 25
วันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์	ผลประเสริฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.โอภามา	จำแกะ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทนา	สงวนรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ	ภูเทือก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีพร	ปานทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	วงษ์วัฒนพงษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย	นรากรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม	นาคอ้าย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ	นาตัน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภนารี	พิรส มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร. เคลน	บุญยานันต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ	สุจริตตั้งธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร	กิจจักษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์พันธ์	พรรณรัตนชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	ประเทืองบริบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์	ภักดี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร	สุวรรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	เกษมสินธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ ดร.บุญลอย	จันทร์ทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์กรณ	รอดทรัพย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สารบัญ

หน้า

การนำเสนอแบบบรรยาย

กลุ่มการศึกษา

- การสังเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาสถานศึกษาที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียนตามแนวทางพระราชทานอารยเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำพงศ์ จันทร์โท และณิรดา เวชญาลักษณ์..... 107 - 121

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- การจัดการไฟฟ้าด้วยวิถีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 ปิยวดี นิลสนธิ มนต์ สุวรรณ ธนัต บุญชัย และรัชพล สัมพุทธานนท์..... 122 - 136
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่คอนโดมิเนียมของประชากรวัยเริ่มต้นทำงานในกรุงเทพมหานคร ณัฐญา ประไพพานิช ทักษอร ภูซังค์ประเวศ รวิพรรณ สาสีผล ณัฐธัญญา พุทธา และขวัญเนตร พุทธิปัญญา..... 137 - 146
- พระลักษณ์เทวี เทพีแห่งความรัก จิรจิตติกาล หนูภัยยันต์ และพรรณวดี ขำจริง..... 147 - 155
- การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411 สุวรรณมา อ่อนแก้ว และลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 156 - 162
- บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ.2325 (ค.ศ.1782) อรรถชัย คงชาติ ลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 163 - 169
- การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ มุกดา ไชยคำ และลลิตา ภคเมธาวี..... 170 - 175
- การศึกษาประวัติศาสตร์เมืองกลาง : กรณีศึกษาสงครามเก้าทัพ พ.ศ.2328 บัณฑิต ชำนาญ และลลิตา ภคเมธาวี..... 176 - 182
- การศึกษาพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ต่อเว็บไซต์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขวัญสิริ ต่ายจันทร์ วนิดา แซ่หยาง ฤทัย วื่อปรัชญากุล จรรยาภรณ์ กมลศุภไมตรี มัลลิกาสุวรรณ เมธาสิทธิ์ แก้วเกิด วุฒิชัย สนองคุณ วราภรณ์ จันทะศร และเอกรงค์ ปันพงษ์..... 183 - 193
- การศึกษาพฤติกรรมในการรับข่าวสารจากการโปรโมตภาพยนตร์บนช่องทางติ๊กต็อกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม กฤษณา อินหล่อ กิตติพันธุ์ ชูกุลศล ณิชภัทร ทาเขียว อธิภัทร อินคัต นักทาทิพย์ อยู่อัน มาริสา ฤกษ์จันทร์ รัชพล เขียวขำ วราภรณ์ จันทะศร และเอกรงค์ ปันพงษ์..... 194 - 204

การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ Study of the Culture, Muay Kayong of Sea Gypsies' Community in Ban Rawai

มุกดา ไชยคำ^{1*} และลลิตา ภคเมธาวี²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

*s6511149113@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาประวัติของวัฒนธรรมมวยกาหยง (2) เพื่อศึกษาความเชื่อการประกอบพิธีมวยกาหยงของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาเกี่ยวกับประวัติของวัฒนธรรมมวยกาหยงแสดงให้เห็นว่ามวยกาหยงเป็นศิลปะการแสดงที่มีรากฐานจากประเพณีของชาวไทยใหม่ในบริเวณชายหาดราไวย์ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นการแก้บนหรือแก้กรรมเมื่อเกิดการเจ็บป่วยหรือภัยพิบัติทางทะเล ศิลปะการแสดงนี้มีการแพร่หลายทั้งในกลุ่มชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธในจังหวัดใกล้เคียง สะท้อนถึงความเชื่อและวิถีชีวิตของบรรพบุรุษชาวไทยใหม่ โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรพบุรุษรักษาจิตใจลูกหลานในยามเผชิญภัยอันตราย การบนบานจึงกลายเป็นกำลังใจและแรงศรัทธา นอกจากนี้มวยกาหยงยังเป็นศิลปะการป้องกันตัวที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศมาเลเซีย จัดแสดงในพิธีไหว้ครูประจำปีและโอกาสต่างๆ เช่น พิธีการแก้บน พิธีไหว้ครูจะมีขึ้นในวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 4 ของทุกปี เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติครูบาอาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชาศิลปะการต่อสู้มวยกาหยง

คำสำคัญ : วัฒนธรรม มวยกาหยง ชาวเลบ้านราไวย์

Abstract

The objectives of this research were 1) To study the history of Muay Kayang culture. 2) To study the belief of Muay Kayong ceremony of sea gypsies in Ban Rawai. The findings of this research were revealed that 1) Studying about history of Muay Kayong culture revealed that it has been an art performance which based on Thai Mai tradition around Rawai beach, Phuket province. It has been fulfilling a vow when people were sick or encountered perils of the sea. This art has been widespread in both Muslim and Buddhist people nearby. It reflected that Thai Mai ancestors' belief and ways of lives that they made for healing descendants' minded method when they faced disasters. In the past, medication was not developed. Fulfilling a vow used for courage and faith that meant sea gypsies didn't keep up with bad luck. In addition, Muay Kayong has been a martial art was influenced from Malaysia which was held in annual respecting teachers' ceremony and also special occasions for example fulfill a vow ceremony. Annual respecting teachers' ceremony was held on the 11th waxing moon of the 4th month every year to praise teachers who have been teaching the martial art, Muay Kayong.

keywords : Culture, Muay Kayong, Sea Gypsies in Ban Rawai

บทนำ

มวยกาหยง ศิลปะพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ชาวบ้านสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจของตนเองและศิลปวัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านมีความแตกต่างตามสภาพแวดล้อมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ทุกภาคและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นวัฒนธรรมภาคใต้ในแถบฝั่งทะเลอันดามันจะได้รับอิทธิพลจากการละเล่นจากชวามลายู เข้ามาประสมอยู่มาก เช่น ลีละ ลีเกตุลูลู มะโย่ง ลีเกตุตาระ รองเง็ง วัฒนธรรมมวยกาหยงสามารถนำไปเป็นแบบแผนความรู้ให้แก่คนที่มาศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่ลึกซึ้งขึ้น ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะผสมผสานกันระหว่างไทย พุทธ อิสลาม และกลุ่มคนจีน หลักคำสอนของศาสนาที่แตกต่างกันแต่ในความต่างของศาสนาทำให้สังคมของชาวใต้มีลักษณะทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์สะท้อนให้เห็นถึงการดำรงชีวิตของคนในสังคม ที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมทางศาสนาที่ต่างกันแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข (ชนาพร แสงงาม, 2563)

นอกจากนี้ มวยกาหยงยังเป็นศิลปะที่ใช้ในการแก้บนหรือแก้หมอย เมื่อหายจากการเจ็บป่วยหรือ ปลอดภัยจากภัยพิบัติในท้องทะเลของชาวไทยใหม่ที่อาศัยอยู่บริเวณชายหาดราไวย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต พัฒนาวัฒนธรรมมวยกาหยงโดยมีการอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ชาวบ้านสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจของตนเอง ศิลปะพื้นบ้านนั้นมิให้เห็นอยู่ทุกภาคและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่นวัฒนธรรมภาคใต้ในแถบฝั่งทะเลอันดามันจะได้รับอิทธิพล ทางวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้ ผสมผสานกันระหว่างไทย พุทธ อิสลาม (อรุณรัตน์ สรรเพ็ชร, 2563)

จากเหตุผลข้างต้นนี้ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษา เกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ เนื่องด้วยมวยกาหยงเป็นศิลปะพื้นบ้านที่สะท้อนวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาวิจัยจะช่วยให้สามารถบันทึกและถ่ายทอดองค์ความรู้นี้ให้คงอยู่สำหรับคนรุ่นหลัง และเป็นแนวทางในการวิจัยของผู้ที่สนใจอยากจะได้ศึกษาได้รับความรู้เข้าใจ รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาการขาดการถ่ายทอดความรู้วัฒนธรรมมวยกาหยงที่กำลังลดน้อยลง หลายคนในชุมชนที่มีความรู้เกี่ยวกับมวยกาหยงเริ่มแก่ชราหรือเสียชีวิตไป และไม่มีการพัฒนาผู้สืบทอดรุ่นใหม่ที่สามารถสืบสานวัฒนธรรมนี้ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ในปัจจุบัน มวยกาหยงถือเป็นศิลปะการแสดงที่หาชมได้ยาก เนื่องจากการแสดงเฉพาะในโอกาสพิเศษเท่านั้น และแม้ว่าจะมีการเชิญให้ไปแสดงโชว์บ้าง แต่ก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย การรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและเข้าใจถึงรากเหง้าของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผู้คน บรรพบุรุษและการเดินทาง สำหรับทำไร่จะเป็นการรายรับแบบดั้งเดิมผสมผสานทำให้เกิดความร่ำรวย ขณะร้องรำจะเล่นสาดน้ำร่ำมหาหรือที่เรียกว่า "เลฮูบาเลฮู" ชาวเลกลุ่มอุรักลาไวย์ที่มาร่วมงานจะผลัดเปลี่ยนกันร้องรำทำงาน และดื่มกินตลอดสามวันสามคืนจนกว่าพิธีจะเสร็จสิ้นจึงจะแยกย้ายกันไป ในระยะหลังได้มีการเข้ามาของโทรทัศน์ในชุมชนชาวเล ทำให้โทรทัศน์กลายเป็นสื่อที่มีอิทธิพลของ และชาวเลได้นำเข้ามาแทรกและมีบทบาทในพิธีลอยเรือสลักกับดนตรีร่ำมะนาแบบเก่าจนทำให้เกิดการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวเล

ปัจจุบันมวยกาหยงเป็นศิลปะการแสดงทั้งของชาวไทยพุทธและไทยมุสลิมในหมู่บ้านบริเวณชายหาดราไวย์จังหวัดภูเก็ต แต่มีข้อจำกัดว่าต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น เนื่องจากการแสดงเป็นการต้อย เตะ ยกแข้ง ยกขาเหมือนมวยไทย ทั้งนี้มวยกาหยงเป็นศิลปะการแสดงที่หาชมได้ยากมาก เพราะจะแสดงเฉพาะในพิธีแก้บนและพิธีไหว้ครูมวยกาหยงประจำปีเท่านั้น แม้ว่าปัจจุบันเริ่มมีคนมาว่าจ้างหรือเชิญให้ไปแสดงโชว์ แต่ก็เพียงครั้งคราวเท่านั้น ดังนั้นหากต้องการดูมวยกาหยงอย่างเต็มรูปแบบต้องดูในพิธีไหว้ครูของชาวไทยใหม่ที่จัดขึ้นเพื่อความเป็นสิริมงคลและรำลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์ในวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 4 ของทุกปี (จรรยา หีดแก้ว, 2564)

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า วัฒนธรรมมวยกาหยง หรือ กาหยง เป็นศิลปะการแสดงที่มีความสำคัญในชุมชนชาวไทยใหม่ที่อาศัยอยู่บริเวณชายหาดราไวย์ จังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะในกลุ่มชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดกระบี่ ตรัง และพังงา มวยกาหยงมีลักษณะเป็นการแสดงที่ใช้ในการแก้บน หรือแก้เหมรย เมื่อผู้คนหายจากการเจ็บป่วยหรือปลอดภัยจากภัยพิบัติในท้องทะเล การแสดงนี้มักจะจัดขึ้นในพิธีแก้บนและพิธีไหว้ครูมวยกาหยงประจำปี ซึ่งจัดขึ้นในวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 4 ของทุกปี เพื่อรำลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์และเพื่อความเป็นสิริมงคล

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของวัฒนธรรมมวยกาหยง พบว่า มวยกาหยง หรือ กาหยง เป็นศิลปะการแสดงที่ใช้ในการแก้บน หรือแก้เหมรย เมื่อหายจากการเจ็บป่วยหรือปลอดภัยจากภัยพิบัติในท้องทะเลของชาวไทยใหม่ที่อาศัยอยู่บริเวณชายหาดราไวย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวไทยมุสลิมภาคใต้แถบชายฝั่งทะเลตะวันตก นิยมเล่น ทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธใน จังหวัดกระบี่ ตรัง พังงา และภูเก็ตซึ่งมวยกาหยงเป็นศิลปะการแสดงที่สะท้อนให้เห็นถึงรากเหง้า แนวคิด ทศนคติความเชื่อ และวิถีชีวิตของบรรพบุรุษชาวไทยใหม่ตั้งแต่สมัยบรรพกาล

2. เพื่อศึกษาความเชื่อการประกอบพิธีมวยกาหยงของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ พบว่า ชาวเลมีความเชื่อในเรื่องบรรพบุรุษ สิ่งเหนือธรรมชาติ โชคลาง และวิถีชีวิตทุกอย่างก้าวผูกพันเชื่อมโยงกับเรื่องราวของท้องทะเลแทบทั้งสิ้น ดังนั้น ศิลปะการแสดงมวยกาหยงจึงเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงระหว่างทศนคติความเชื่อ วิถีชีวิต และศิลปะการแสดงที่มีมาตั้งแต่ยุคโบราณของชาวเลเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นกุศโลบายอันแสนแยบยลที่บรรพบุรุษของชาวไทยใหม่สร้างขึ้นเพื่อให้ลูกหลานชาวเลมียึดเหนี่ยวจิตใจยามเมื่อประสบภัยอันตรายจากท้องทะเล โดยเฉพาะในอดีตกาล ความก้าวหน้าทางด้านการแพทย์เป็นเรื่องที่ไกลห่างจากผู้คน และอุบัติเหตุในท้องทะเลเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการบนบานศาลกล่าวจึงก่อให้เกิดกำลังใจ สร้างแรงศรัทธาของการไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา รวมทั้งสามารถบรรเทาความหวาดกลัวต่อภัยอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในท้องทะเล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประวัติของวัฒนธรรมมวยกาหยง พบว่า มวยกาหยง เป็นศิลปะการแสดงที่ใช้ในการแก้บนหรือแก้เหมรย เมื่อหายจากการเจ็บป่วยหรือปลอดภัยจากภัยพิบัติในท้องทะเลของชาวไทยใหม่ที่อาศัยอยู่บริเวณชายหาดราไวย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวไทยมุสลิมภาคใต้แถบชายฝั่งทะเลตะวันตก นิยมเล่น ทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธ ในจังหวัดกระบี่ ตรัง พังงา และภูเก็ต สอดคล้องกับงานวิจัยของชนาพร แสงงาม (2563) พบว่า การแสดงศิลปะกาหยงจังหวัดภูเก็ตพบบริเวณหาดราไวย์ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของกลุ่มชาวเลที่มีการอพยพมาตั้งรกรากและนำวัฒนธรรมการแสดงติดมาด้วย ส่วนในจังหวัดกระบี่ อยู่บริเวณหมู่บ้านร่าหัด ตำบลเกาะกลาง อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากจังหวัดสตูลโดยผู้รู้ไปเรียนมา และนำมาเผยแพร่ต่อภายในหมู่บ้าน จนเป็นการแสดงพื้นบ้าน ของหมู่บ้าน รูปแบบการแสดงหลักๆ มีรูปแบบคล้ายกัน อาจมีความแตกต่างกันเนื่องจากมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทในส่วนของ การแต่งกาย จังหวัด กระบี่ จะมีกระบวนการแต่งกายให้ เกิดความสวยงามมากกว่าจังหวัดภูเก็ต เครื่องดนตรีมีความคล้ายคลึงกัน แต่จังหวัดภูเก็ตมีการเพิ่มกับเพื่อช่วยกำกับจังหวะให้มีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้นแนวทาง การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวจะเน้นไปที่ตัวชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือกับทางภาครัฐเพื่อส่งเสริมอย่างเป็น รูปแบบและมีการส่งเสริมในระยะยาว เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มวยกาหยงเป็นศิลปะการแสดงที่สะท้อนให้เห็นถึงรากเหง้า แนวคิด ทศนคติความเชื่อ และวิถีชีวิตของบรรพบุรุษชาวไทยใหม่ตั้งแต่สมัยบรรพกาล สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพิกา อำลวย (2560) พบว่า ชาวอูรักลาไวย์มีภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมในการตั้งถิ่นฐาน การเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายเช่น การเลือกตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ที่มีระบบนิเวศชายฝั่งที่สมบูรณ์และหลากหลาย การเลือกตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำจืดหรือ

ตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำจืด การเลือกตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ราบบริเวณชายฝั่งทะเลที่สามารถรองรับกิจกรรมที่หลากหลายและมีความลาดชันของชายฝั่งทะเล และมีร่องน้ำที่เหมาะสมกับการจอดเรือ ในระยะแรกชาวเลกลุ่มนี้มีวิถีชีวิตแบบเร่ร่อนโดยการนำเรือรวมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 ลำ ล่องไปตามหมู่เกาะต่างๆ และอยู่อาศัยบนเรือที่ทำจากไม้ระกำ ทั้งยังใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทางเพื่อเก็บหาของป่าและล่าสัตว์ เช่น มะพร้าว เผือก มัน หรือเก็บหอยช่วง น้ำลง แต่ส่วนใหญ่จะมุ่งล่าสัตว์ทะเลเป็นอาหาร จนชาวเลกลุ่มอุรักลาโว้ยได้ชื่อว่าเป็นพวกที่มีความสามารถในการดำน้ำจับปลา จับกุ้งมังกร และเก็บหอยชนิดต่างๆ ด้วยมือเปล่าขึ้นมาจากก้นทะเล ทั้งยังล่าเต่ากระ และพุนเป็นอาหาร นอกจากนี้ยังมีคำบอกเล่าสืบต่อกันมาว่าเกาะสันตาเป็นพื้นที่แห่งแรกที่ชาวอุรักลาโว้ยได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของณฤมล อรุโณทัยและคณะ (2558) พบว่า ทำให้ชาวเลกลุ่มอุรักลาโว้ยตกอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งพา เนื่องจากเมื่อได้ของทะเลมาจะนำของเหล่านั้นไปขายให้กับนายทุน เพื่อหักหนี้สินที่ค้างชำระ เช่น ค่าอวน ค่าเรือ ค่าเครื่องเรือหางยาว ค่าข้าวสาร และค่าอื่น ๆ นอกจากนั้นยังพบว่ากรณีที่หน่วยงานภาครัฐเข้าไปใน ชุมชนชาวเลทำให้ชาวเลเริ่มมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ ส้วม และการจัดการเก็บขยะในชุมชน" จึงมีผลทำให้ในปัจจุบันเด็กวัยหนุ่มสาวชาวเลกลุ่ม อุรักลาโว้ยจำนวนไม่น้อยเลิกตกปลา วางอวนและใช้เครื่องมือประกอบอาชีพนี้ทำกันเองใน ชุมชนโดยการถ่ายทอดกันมา ทั้งหนุ่มสาวชาวเลได้หันมาอยู่บริเวณชายหาดที่เป็นแหล่งทิ้งน้ำสิ่งของที่เกินความต้องการซึ่งหาได้จากทะเลไปแลกเปลี่ยนสิ่งของที่ตนขาดแคลน เช่นเครื่องราง เกล็ดกระเบนทองน้ำ กำไลกระ หอยเบี้ย กัลปังหา และไข่มุกไปแลกเสื้อผ้าหรือ ข้าวสาร การนำสิ่งของไปแลกเปลี่ยนจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ชาวเลกลุ่มอุรักลาโว้ย सब สอดคล้องกับงานวิจัยของเรวดี อิงโพธิ์ (2558) พบว่า

1. ลักษณะของคนตรีของชาวอุรักลาโว้ยในหมู่เกาะบุโหลนเป็นคนตรีแบบดั้งเดิมของชาวอุรักลาโว้ย มีการเล่นเพลงที่หลากหลายแต่ที่สามารถเล่นได้สมบูรณ์ทั้งทำนองและจังหวะมีทั้ง สั้น 8 เพลง ได้แก่ลาชูคูวอ ลาซุมะอินัง ลาซุ-มานะอินัง ลาซุอาย มติเต๊ะ ตะแล็กแต็กแต็ก ลาซุซีตีปายง ลาซุบลุงปูเต๊ะและลาซุเจ๊ะ มะมัด 2.วัฒนธรรมบทบาทดนตรีในเกาะบุโหลนมีความสัมพันธ์กับสังคมชาวอุรักลาโว้ย ดนตรีใช้ประกอบพิธีแก้แค้น เหมราย พิธีลอยเรือที่จัดในเกาะหลีเป๊ะและงานรื่นเริงต่างๆ ดนตรีถือเป็นเครื่องบูชาและเป็นเครื่องมือทางจิตวิญญาณที่บ่งบอกความเป็นอุรักลาโว้ยทำให้ชาวอุรักลาโว้ยยังคงเอกลักษณ์และมีความรู้สึกแห่งความเป็นตัวตนของชาติพันธุ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริภา ณ ศรีสุข และดร.อุมารินทร์ ตูลารักษ์ (2559) พบว่า พิธีกรรมตัดเหมรายแก้บน เป็นพิธีกรรมสำคัญที่มีความศักดิ์สิทธิ์ของคนในภาคใต้ มีการรับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือครุหม่อหรือครุหม่อตายายซึ่งเป็นบรรพบุรุษของตนเองให้มาเช่าร่างทรง เพื่อรักษาอาการป่วยทางจิตและทางกายในการประกอบพิธีกรรมตัดเหมรายแก้บนนั้น มีพลวัตและการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมแฝงอยู่ผ่านเครื่องเซ่นสังเวย สะท้อนวัฒนธรรมของภาคใต้หรือความคิดความเชื่อของคนในภาคใต้ นอกจากนี้พิธีกรรมตัด เหมรายแก้บนยังมีความสำคัญต่อชุมชนในฐานะเป็นเครื่องปลอบประโลมใจมิให้วิตกหวั่นไหวกับลางร้ายเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามัคคีให้กำลังใจซึ่งกันและกันในชุมชนและพิธีกรรมนี้ก็จะยังคงมีการสืบทอดและ ดำรงอยู่คู่ชุมชนต่อไป

2. ความเชื่อการประกอบพิธีมวยกาหยงของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของชาวเลชาวเลมีความเชื่อในเรื่องบรรพบุรุษ สิ่งเหนือธรรมชาติ โชคลาง และวิถีชีวิตทุกอย่างก้าวผูกพันเชื่อมโยงกับเรื่องราวของท้องทะเลแทบทั้งสิ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพระนัด จารุณโณ (ยิรัมย์) (2564) พบว่า ความเชื่อและพิธีกรรมการทำบุญในพระพุทธศาสนา นั่นคือพฤติกรรมที่มนุษย์ถือปฏิบัติตามความเชื่อความศรัทธาต่อศาสนาของตนที่มีการปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาจนกลายเป็นพิธีกรรมปฏิบัติทางศาสนา ถือว่าเป็นกิจกรรมบูชาหรือการปฏิบัติพิธี พิธีกรรมเหล่านั้นส่วนมากจะสัมพันธ์กับวิถีการดำรงชีวิตประจำวัน ดังนั้นศิลปะการแสดงมวยกาหยงจึงเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงระหว่างทัศนคติความเชื่อ วิถีชีวิต และศิลปะการแสดงที่มีมาตั้งแต่ยุคโบราณของชาวเลเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นกุศโลบายอันแสนแยบยลที่บรรพบุรุษของชาวไทยใหม่สร้างขึ้นเพื่อให้ลูกหลานชาวเลมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจยามเมื่อประสบภัยอันตรายจากท้องทะเล โดยเฉพาะในอดีตกาล สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณกร พลพิชัยและเจตนา อินะรัตน์ (2561) พบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมครุหม่อโนราและโนราลงครูปราภฏ 2 ลักษณะ คือ 1. ความเชื่อโดยทั่วไป ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการสืบทอดเชื้อสายโนรา ความเชื่อเรื่องการ

ครอบครัวหรือผูกผ้าใหญ่ คือ พิธีกรรมการเข้าสู่การเป็นโนราโดยสมบูรณ์ ความเชื่อเรื่องการผูกผ้าปล่อย คือ พิธีกรรมการตัดขาดจากการเป็นโนรา ความเชื่อ เรื่องการรำสวดเครื่องสวดคำไล คือ พิธีกรรมการฝากตัวเป็นลูกศิษย์ 2. ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการรักษาอาการเจ็บป่วย ความเชื่อเรื่องร่างทรงที่ใช้ร่างทรงเพื่อติดต่อกันระหว่างคนทั่วไปกับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว และความเชื่อเรื่องการแก้บนที่จัดทำขึ้นเมื่อได้สิ่งที่พึงประสงค์จากโนรา สอดคล้องกับงานวิจัยของเรา อินทรกำแหง (2558) พบว่า พิธีไหว้ครู-ครอบครุนาฏศิลป์ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความกตัญญูต่อเวทีที่มีคุณค่าทางจิตใจ ซึ่งเป็นการแสดงออกในรูปแบบของนามธรรม โดยให้ความเคารพศรัทธา ยึดถือเป็นกรอบ และแนวทางปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ตาม คติ ความเชื่อของพิธีกรรม จาริต และประเพณี เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต ผู้ศึกษาด้านสาขานาฏศิลป์หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขานาฏศิลป์ จะต้องผ่านพิธีไหว้ครู-ครอบครุ หรือพิธีมอบ จึงจะถือว่าเป็นศิษย์มีครู สามารถเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ได้หรือประกอบอาชีพนั้นๆ ได้ด้วยความเจริญ การประกอบพิธีไหว้ครู-ครอบครุนาฏศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งของงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริม และสืบสานภูมิปัญญา อันเป็นมรดกของชาติให้คงอยู่สืบไปในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของนิลาวัลย์ เตชะสืบและคณะ (2564) พบว่า การไหว้ครูถือว่าเป็นประเพณีที่สำคัญของมวยไทย และถือเป็นพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อศึกษาวิทยาการในฐานะคนที่ว่านอนสอนง่าย และกล้าหาญ สำหรับเตรียมตัว และปรับปรุงตน ในปัจจุบันความเชื่อในเรื่องเวทย์มนต์คาถาอาคมดังกล่าวยังคงมีอยู่ แต่ก็ไม่เข้มข้นเท่าสมัยก่อนเนื่องจากวิทยาการแขนงต่างๆ เจริญก้าวหน้า การฝึกซ้อมมวยได้ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักมวย ความเชื่อในเรื่องของเครื่องรางของขลังและคาถาอาคม จึงเป็นเรื่องของจิตใจที่ต้องการสิ่งยึดเหนี่ยว

สรุปผลการวิจัย

มวยกาหยงเป็นศิลปะการต่อสู้พื้นบ้านที่สะท้อนเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นอันทรงคุณค่า การศึกษามวยกาหยงมีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย การถ่ายทอดองค์ความรู้สู่คนรุ่นใหม่ และการสร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ตลอดจนเปิดโอกาสให้มวยกาหยงได้เป็นที่รู้จักในระดับสากล อันเป็นการหลอมรวมความงดงามของศิลปะการต่อสู้เข้ากับความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของไทยอย่างลงตัว ปัจจุบันมวยกาหยงเป็นศิลปะการต่อสู้พื้นบ้านที่หาชมได้ยาก เพราะแสดงเฉพาะในโอกาสพิเศษ เช่น พิธีแก้บนและพิธีไหว้ครูประจำปีของชาวไทยใหม่ที่ขยายหาดราไวย์ จังหวัดภูเก็ต โดยจะจัดขึ้นในวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 4 เท่านั้น ผู้แสดงต้องเป็นผู้ชาย เนื่องจากมีท่าทางคล้ายมวยไทย เช่น เตะ ต่อย ยกแข้ง การอนุรักษ์และส่งเสริมมวยกาหยงจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อรักษารากเหง้าและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และเข้าใจต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะอาจารย์ลลิตา ภคเมธาวี ซึ่งได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าและให้การสนับสนุนอย่างดีตลอดการดำเนินงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาเอกสังคมศึกษาที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินการศึกษา รวมทั้งการให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีค่าในการทำวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวัฒนธรรมมวยกาหยงของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ และจะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมมวยกาหยงและความเชื่อต่างๆ อย่างละเอียดและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมมวยกาหยงและความ

เชื้อของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความเชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตของผู้คน

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา หิตแก้ว. (2564). มวยกาหยง. <https://www.naamchoop.com>
- ชนาพร แสงงาม. (2563). ศึกษารวบรวมการแสดงศิลปะกาหยง เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *สังคมศาสตร์วารสารวิชาการ*, 35(2), 74-110
- นฤมล อรุโณทัยและคณะ. (2558). ชุมชน ความเป็นชุมชน และสิทธิชุมชนชาวเล-ความซับซ้อนและเงื่อนไขครั้งที่ 1. http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2564Vol14No1_41.pdf
- นิลาวัลย์ เตชะสืบและคณะ. (2565). การไหว้ครู: คุณค่า ภูมิปัญญากับบริบททางวัฒนธรรม ครั้งที่ 8. ม.ป.พ.
- พระนิต จารุณโณ. (2564). การศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อและพิธีกรรมในการทำบุญแซนโถงตา ของชาวจังหวัดสุรินทร์. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, 6(2), 301-314.
- เรา อินทรกำแหง. (2555). การศึกษา คติ ความเชื่อ และความพึงพอใจของผู้เข้าโครงการไหว้ครู - ครอบครุนาฏศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. *วารสารศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มแม่น้ำ*, 10(2), 30-40.
- เรวดี อังโพธิ์. (2558). วัฒนธรรมดนตรีชาวอุรักลาไวย์ในหมู่เกาะบุโหลน จังหวัดสตูล. [รายงานการวิจัย] มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรรณกร พลพิชัยและเจตนา อินยะรัตน์. (2562). การศึกษาความเชื่อ พิธีกรรม และรูปแบบการสืบทอดครุหมอนโรราและโนรา โรงครู ในตำบลปริก อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช. [รายงานการวิจัย] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ศิริภา ณ ศรีสุข และดร.อุมารินทร์ ตูลารักษ์. (2559). พลวัตและการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมของพิธีกรรมดัดหมอยกแก่นอำเภอลำพูน จังหวัดกระบี่และอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช. http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2564Vol14No1_41.pdf
- อรุณรัตน์ สรรเพ็ชร. (2564). ชาวเลบ้านราไวย์. *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน*, 3(5), 75-84.
- อัมพิกา อำลวย. (2567). แนวทางการออกแบบงานภูมิสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นประยุกต์. *วารสารสถาปัตยกรรม การออกแบบและการก่อสร้าง*, 6(1), 116-127.



มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

มุกดา ไชยคำ และลลิตา ฤคเมธาวี

ได้เข้าร่วมนำเสนอผลงาน เรื่อง

การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25
โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพทบ.)

สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568

Signature

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิติพัฒนา

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายมาตรฐานวิชาการ

ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

Signature

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล เสมาชัยน์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ อว ๐๖๑๗/ว ๓๔๕



มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัย

เรียน คุณมุกดา ไชยคำ และคุณลลิตา ภคเมธาวี

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานวิจัย เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ โดยสมาคมพัฒนามหาวิทยาลัยการจัดการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) : AI มิติใหม่ แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการดำเนินงานจัดงานประชุมฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน (Peer Review) จากสถาบันที่หลากหลายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรให้ท่านเข้าร่วมนำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ในรูปแบบการนำเสนอแบบบรรยาย (ออนไลน์)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิจิตพัฒนา)
ประธานเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

กลุ่มสาขาวิชา : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบนำเสนอ : Online ผ่าน ZOOM MEETING	จำนวนห้องนำเสนอทั้งหมด 4 ห้อง
ห้องที่ 1 : GNRU – HU – 01 วันนำเสนอ : วันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2568	 Meeting ID : 785 419 3692 Passcode : 055267200 https://bit.ly/44gDiLx	
ประธานกรรมการ	1. รองศาสตราจารย์ ดร. กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
กรรมการ	2. รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐ์ดนัย ประเทืองบริบูรณ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	
กรรมการ	3. รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัยวรรณ ภูเทษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	
เจ้าหน้าที่ประจำห้อง	นายกฤตดนัย ไทยสง่า	

รหัสบทความ	ชื่อบทความวิจัย	ประเภทการนำเสนอ	เจ้าของบทความวิจัย	เวลา
1. O-HU-01	Th : การจัดการไฟฟ้าด้วยวิถีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9	บรรยาย	ปิยวดี นิลสนธิ และคณะ	13.00 - 13.15 น.
2. O-HU-04	Th : การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411	บรรยาย	สุวรรณา อ่อนแก้ว และคณะ	13.15 - 13.30 น.
3. O-HU-05	Th : บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ. 2325 (ค.ศ. 1782)	บรรยาย	อรรถชัย คงชาติ และคณะ	13.30 - 13.45 น.
4. O-HU-07	Th : การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์	บรรยาย	มุกดา ไชยคำ และคณะ	13.45 - 14.00 น.
5. O-HU-15	Th : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต	บรรยาย	สุทธิพงศ์ พรหมนุ้ย และคณะ	14.00 - 14.15 น.
6. O-HU-19	Th : ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณภาพตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”	บรรยาย	วิภาชวิญญ์ สุวรรณัง	14.15 - 14.30 น.
7. O-HU-24	Th : การคุ้มครองสิทธิเจ้าของร่วมอาคารชุดในกรณีการเก็บรวบรวมข้อมูลชีวภาพโดยนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อควบคุมการเข้าออกอาคาร : ศึกษาการปรับใช้ข้อยกเว้นของความยินยอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	บรรยาย	คณาธิป ทองรวีวงศ์ และคณะ	14.30 - 14.45 น.
8. P-HU-01	Th : การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะพลาสติกด้วยกระบวนการอีโคบริก ในตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก	โปสเตอร์	ปณณดา ทะรังศรี และคณะ	14.45 - 15.00 น.